

РЕШЕНИЕ

№ 16164

гр. София, 05.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9678** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на „Ветеринарна клиника Симеоново“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], № 5, ет.3, офис 2, срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7459 от 05.08.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., с което е извършено намаление на средствата за подпомагане от сумата оторизирана по СЕПП, СПП, подмярка 13.1/НР 1, схема за плащане за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания и по схема за млади земеделски стопани в размер на 3473.90 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваният акт и сочи, че същият е постановен при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соци, че през 2019 г. същият е изпълнявал всички изисквания на схемите по които е кандидатствал за финансово подпомагане, като от органите не са извършвани никакви проверки и не са констатирани никакви нередности. Твърди се още, че административният орган е допуснал нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК при издаването на акта. Моли

оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноси по делото в размер на държавна такса за образуване на делото и депозит за вещо лице. Не претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ДФЗ.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане за 2019г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/060619/95986 от 09.05.2019г. и УРН 686033 /л.28-115 от делото/. В заявлението са посочени схеми и мерки за подпомагане за 2019 г. – СЕПП, СПП, подмярка 13.1/НР 1, Схема за плащане за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания и по Схема за млади земеделски стопани.

На кандидата били извършени административни проверки по подаденото заявление въз основа на база данни „Площи допустими за подпомагане“. Установено било, че декларираните площи по СЕПП за кампания 2019 г. били 60.28 ха, от които установени са 59.86 ха спрямо площи в слой „Площи, допустими за подпомагане“. Разликата се дължи на невключване на част от земите в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане“, създаден и поддържан от МЗХГ, като част от СИЗП, съгласно чл.33а от ЗПЗП. Окончателният специализиран слой „Площи допустими за подпомагане“, бил предоставен на ДФЗ – РА от МЗХГ със Заповед № РД-09-228/28.02.2020г., за извършване на проверки и окончателна калкулация по заявленията за кампания 2019г.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7459 от 05.08.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., е извършено намаление на средствата за подпомагане от сумата оторизирана по СЕПП, СПП, подмярка 13.1/НР 1, схема за плащане за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания и по схема за млади земеделски стопани в размер на 3473.90 лв. / л16-19 от делото/

По делото е изслушана и приета СТЕ, неоспорена от страните, в която вещото лице е дало отговори на поставените му задачи / л.164-167 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – зам. изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, видно от Заповед № 03-РД-2891/23.07.2019г. / л.23-24 от делото/. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за

плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Същият е издаден в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по [чл. 146, т. 2 от АПК](#). Разпоредбата на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за намаляване на сумата от 3473.90 лв. от сумата оторизирана по СЕПП и останалите мерки по които е кандидатствал жалбоподателя.

Посочено е, че намалението се извършва на база извършени административни проверки, но по делото не са представени никакви доказателства, кога и от кого са извършени, и какви са били констатациите от тези проверки. Не са посочени конкретните мотиви за извършеното намаление на исканите суми от жалбоподателя, въз основа на което намаление е определена оторизираната сума за изплащане по схемите и мерките за които е кандидатствал жалбоподателя. На жалбоподателя не е извършена и проверка на място в стопанството му.

Действително в административната преписка е представено становище към придружително писмо от дирекция „Правна“ до зам.изп. директор на ДФЗ – РА е посочено какво е констатирано от проверките, но отново не се посочва кога и от кого са извършени същите. Това писмо представлява вътрешно ведомствен акт, който не е бил известен на жалабоподателя, като същият е съставен именно с оглед на жалбата му срещу процесното УП. В оспорвания акт няма изложени мотиви, идентични на тези посочени в това становище.

Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова съдържание. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неп изпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви препятства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на [чл. 146, т. 2 от АПК](#) и само на това основание подлежи на отмяна.

Прието по делото заключение по СТЕ също не може да санира липсата на мотиви на оспорения акт. Същото е изготвено именно въз основа на документите по делото и

информация от ДФЗ – РА, която обаче не беше представена по настоящото дело от ответника.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 500 лева/50.00 лв. - държавна такса, 450.00 лв. депозит за вещо лице/.Адвокатско възнаграждение не е претендирано и такова не следва да се присъжда.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ветеринарна клиника Симеоново“ ЕООД, Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7459 от 05.08.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/060619/95986 от 09.05.2019г. и УРН 686033, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на „Ветеринарна клиника Симеоново“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата в размер на 500.00лв. / петстотин лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: